

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת ויקרא תשפ"ה תהא שנת פתיחת ההיכל ["ופתאום יבוא אל היכלו"].

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKkmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1600 משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

ליל הסדר תשפ"ה בגימטריא "שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד". ליל הסדר בגימטריא פרס או גרעין.

מובא מהר"ש אוקטורופלי זצ"ל שהכתוב על חֲדָשׁ נִיסָן "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם", בגימטריא שם כד"ת החקוק על מצחו של משיח בן דוד ועולה בגימטריא **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שלשון המשנה **בְּנִיסָן** נדונין על התבואה ר"ת "היום אם בקלו תשמעו" שנאמר על ביאת המשיח. וכן חֲדָשׁ נִיסָן נרמז בכתוב (תהילים ב, ו) "וְאֲנִי נִסְכְּתִי מִלְּפִי עַל צִיּוֹן הַר קִדְשִׁי" והמשך הכתוב "**אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִידָךְ**" בגימטריא **ירוּשָׁלַיִם**. וכן נִיסָן תשפ"ה בגימטריא הכתוב "**אֲנִי הוֹי"ה בְּעֵתָהּ אֲחִישְׁנָהּ**" עם האותיות. וכן שמעתי שחג המצות תשפ"ה בגימטריא בשורות טובות. וכן ליל הסדר תשפ"ה בגימטריא "**שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד**" עם המילים.

האור של פורים קשור עם פסח, כפי שידוע שהמן נתלה ביום טוב שני של פסח, ובאותו יום קודם התלה הרכיב המן את מרדכי על הסוס, והיה משתה היין השני. ובגלילה קודם **בליל הסדר נדדה שנת המלך**. וביום טוב ראשון של פסח הושיט אַחְשֵׁרֹוּשׁ אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב, והיה משתה היין הראשון. והמן הכין את העץ. וכן ישועת פורים באה לאחר שהתעורר רעש בשמים מזה שצמו ביום א' דפסח. וכן מצינו במדרש (קה"ר ח, ט) "**שומר מצוה לא ידע דבר רע**" זו אַסְתֵּר שֶׁהִיְתָה עֲסוּקָה בְּמִצְוֹת בַּעוֹר חֲמֵץ. ומכל זה אנו רואים שחג הפסח זה הזמן המסוגל להכניע את קליפת פרס. והוסיף הרה"ג ר' ד. לב שליט"א שניסן נגאלו בגימטריא אֵינָן. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבונני שליט"א שֶׁלִיל הַסְדֵּר בגימטריא פֶּרֶס. ובגימטריא פֶּצֶצַת גֶּרְעִין.

בשנת 2025 לבריאת העולם לפי המנין שאנו מונים היום שמחשיבים את בריאת העולם כשנה שלימה, **בְּלִיל פְּסַח הַצִּיל אֲבָרָהִם אֶת לׁוֹט בְּמִלְחַמַּת הַמְּלָכִים**, כּמוּבָא בְּפִרְקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר' (כז), וְהִיא זֶה לְצַרְף הַלְדַת נִשְׁמַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ שְׂיוּצָא מְלוּט בִּשְׁנַת 2025 לְמַנִּינִם. וְכֵן הַפְּתוּב (בראשית יד, יז) "וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיר" בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְכֵן "כִּי נִשְׁבָּה" בְּגִימְטְרִיא דְּוֹד בְּן יִשְׂרָאֵל. וְכֵן לׁוֹט בְּגִימְטְרִיא גְּאוּלָּה, דְּלוּט הוּא שְׂרָשׁ הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאוּלָּה. נִרְאָה דִּישׁ רְמֵז בְּדַבְּרֵי מֶלֶךְ סְדוּם לְאַבְרָהָם (בראשית יד, כא) "תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכָּשׁ קַח לְךָ" שֶׁהוּא רוּצָה אֶת הַנֶּפֶשׁ הַמְּרַמְזֵת עַל הַמְּלָכוּת שֶׁתִּשָּׂא אֶצְלוֹ, וְהַרְכוּשׁ, אֲדָרְבָּה, שְׂאֲבָרָה יִקַּח כְּדִי שְׁלַקְלָפָה תִּהְיֶה יְנִיקָה. וְכֵן הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא הַפְּסוּק 358 מִתְּחִילַת הַתּוֹרָה כְּמַנְיֵן מְשִׁיחַ. וְרָאָה זֶה פְּלֵא הַאוֹתוּת לְ"ל הַסְּדֵר תִּשְׁפֹּה" הַתְּגַלּוּ בַּפְּסוּק הַזֶּה בְּסִינּוֹן רֵאשׁוֹן בְּתוֹרָה, "וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדוּם אֶל אֲבָרָם תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכָּשׁ קַח לְךָ". וְהַאוֹתוּת שֶׁנִּשְׂאָרוּ בִּינֵיהֶם הֵן **נִמְאֵן מוֹאֲב**, וַיֵּשׁ כֵּאֵן רֵמֵז בְּרוּר מַה הִיא מוֹנַח בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים שֶׁל מֶלֶךְ סְדוּם לְאַבְרָהָם בְּחַג רֵאשׁוֹן שֶׁל פְּסַח, שֶׁהוּא מִתְּנַגֵּד לְהוּצֵאת הַנִּיצוּץ שֶׁל מְשִׁיחַ שֶׁעֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת בְּיוֹם הַזֶּה **בְּלִיל הַסְּדֵר תִּשְׁפֹּה**, וְהוּא אוֹמֵר **נִמְאֵן מוֹאֲב**, הֵינּוּ שֶׁהוּא לֹא מְרַשָּׁה לְהוּצֵאת אֶת הַנִּיצוּץ מוֹאֲב שֶׁבּוּ מְשִׁיחַ שֶׁמִּתְּגַלֵּה בְּיוֹם הַזֶּה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דוֹד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א **שְׁנִמְאֵן מוֹאֲב** בְּגִימְטְרִיא קֶץ. וְכִפִּי שֶׁבֵּאֲרָנוּ שֶׁמֶלֶךְ סְדוּם רָצָה לְהַלְחֵם בְּקֶץ עַל יְדֵי שֶׁהוּא יִשְׁלוּט בְּנִשְׁמַת מְשִׁיחַ. וְכֵן הַאוֹתוּת **סְדֵר נִאֲכֵט** הַתְּגַלּוּ בְּסִינּוֹן אוֹתוּת רֵאשׁוֹן בְּתוֹרָה בַּפְּסוּק שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצִּלַת לׁוֹט מִהַפִּיכַת סְדוּם שֶׁגַם הִיטָה בְּעַרְב פְּסַח, (בראשית יט, א) "וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הַמְּלָאָכִים סְדָמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר סְדוּם". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' חַיִּים שְׁטְרִיט שְׁלִיט"א **שְׁלִיל הַסְּדֵר הַתִּשְׁפֹּה** בְּגִימְטְרִיא **גְּאוּלַת יִשְׂרָאֵל פְּסַח**, וּבְגִימְטְרִיא הַפְּסוּק שֶׁנִּאֲמַר עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ "וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת".

וְזֶה גּוֹפֵא הַסִּיבָה שֶׁשְׂרַשׁ הַמְּשִׁיחַ נּוֹלַד לְאַחַר חֲרָבֵן סְדוּם, דְּקִדְּם צָרִיף לְכָלוֹת אֶת הַרְעָ וְאַחַר כֶּף אֶפְשָׁר לְהוּצֵאת אֶת הַטּוֹב מִמֶּנּוּ, וְכֵן רוֹאִים שְׁלוּט יִצְא מִסְדָּם בְּלִי שׁוּם רְכוּשׁ וּבְחָרְבֵן סְדוּם נִאֲבָדוּ כָּל רְכוּשׁוֹ וְקִנְיָנוֹ. דְּבִזְמַן זֶה שְׁלוּט הָיָה צָרִיף לְפַעַל בְּשִׁבִיל אֲבָרָהִם לְהוֹלִיד אֶת נִשְׁמַת הַמְּשִׁיחַ הוּא הָיָה צָרִיף לְהִיֹּת בְּמִצְבַּ שְׁלֵא תִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׂיָכוּת לְסְדוּם, וְאַפְלוּ הֵינּוּ שְׁבָנוּתֵי הַשְּׁקוּהוּ נִזְדַּמְּן לָהֶם בְּמַעְרָה וְלֹא הָיָה מִסְדָּם. כּמוּבָא בְּרִש"י (בראשית יט, יג), דְּכֶף הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל אֲבָרָהִם שְׁלֵא לְהַנּוֹת מִסְדָּם כְּלָל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם יד, כג) "**אִם מַחוּט וְעַד שְׂרוּף נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לְךָ**". וְכֵן נִרְאָה שְׂאֲבָרָהִם עִנָּה לְמֶלֶךְ סְדוּם: (בראשית יד, כב) "**הֲרִמְתִּי יָדִי אֶל הוֹי"ה אֶל עֲלִיוֹן**", לְרִמְזָה עַל הַכְּתוּב שֶׁנִּאֲמַר עַל הַמְּשִׁיחַ, (תהילים פט, כ) "**הֲרִימוּתִי בְּחוֹר מַעַם**". הֵינּוּ שֶׁהַתְּכִלִּית הִיטָה הַרְמַת הַנִּיצוּץ שֶׁל מְשִׁיחַ מִהַקְּלָפָה. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְה"צ ר' חֲנָא מְקַאֲלִשְׁיָן זי"ע שְׁפָד"ם ר"ת סְעֻדָּתָא דְּדוֹד מְלָכָא, דְּבִזְמַן שֶׁנִּשְׁמַת דְּוֹד הִיטָה בְּסְדָם הִיטָה לָהֶם יְנִיקָה מִבְּחִינָה זו, וְזֶה כָּל הַשְּׁפַע הַגְּדוֹל שֶׁהִיא בְּסְדָם "כְּנָן ה'", יְנִיקָה מִגֵּן ה' דְּרָף נִשְׁמַת דְּוֹד. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׁפָד"ם מְסַמְלֵת אֶת דְּוֹד שְׁשִׁבּוּי בְּתוֹךְ הַס"ם. וְכֵן סְדוּם וְעַמְרָה בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ בְּן דְּוֹד. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט ויקרא תרנג) **כָּל מִי שֶׁמְקַיֵּם מִצְוֹת סְכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ חֵלֶק לְעֵתִיד לְבָא בְּסַפְתָּה שֶׁל סְדוּם, שְׁנִאֲמַר "אֱלֹהִים דְּבָר בְּקִדְּשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֲחַלְקָה שְׁכָם וְעַמְּק סְכּוֹת אֲמַדְד". מַהוּ עַמְּק סְכּוֹת, זֶה סְכָתָה שֶׁל סְדוּם שֶׁהִיטָה מְסוּכְכַת בְּשִׁבְעָה אֵילָנוֹת שֶׁהֵן מְסוּכְכּוֹת זֶה עַל גֵּב זֶה, גֵּפֶן תְּאֵנָה וְרִמּוֹן וּפְרִסְק וּשְׁקָדִים וְאַגּוּז וּתְמָרִים עַל גְּבִיהֶם. רוֹאִים שֶׁהַשְּׁפַע**

הגדול של סדם היה בבחינת סכה, ומבאר לדברינו כיון שינקו מסכת דוד, זה השתלשל אצלם בצורת סכה. ולכן היו שבעה אילנות, דמספר שבע מסמל את המלכות.

הקץ של הזהר למספר 1775 מכוון לשנת ה'תשפ"ה

מצינו בזהר (פקודי רכז): אמר רבי אלעזר, "ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וזוים לעמודים", וכו' "האלף לך שלמה", דאינון אלף יומי החול, ואינון יומי דגלותא. כמה דאית אלף יומין דקדשה, הכי נמי אלף יומין לסטרא אחרא, ועל דא אתערו חבדיא, אינון יומין דגלותא אלף שנין הוו, ועל דא אית אלף ואית אלף, ואינון אלף שנין דגלותא, אף על גב דישאל יהוון בגלותא ויתמשכו יתיר, בהני אלף שנין יתמשכו. רואים מהזהר שהאלף החמישי שנרמז בפסוק "ואת האלף", ובפסוק "האלף לך שלמה", נקרא אלף יומין דחול, בגלל שליטת הסטרא אחרא, והאלף הששי נקרא אלף יומין דקדשה בגלל שליטת הקדשה. והזהר מוסיף שגם אם תמשך הגלות לתוך האלף יומין דקדשה, הוא לא ימשך יותר ממה שנאמר בפסוק על האלף הזה, היינו: שבע מאות שבעים וחמש. ולכאורה לפי הזוהר היינו צריכים להגאל מקסימום עד שנת תשע"ה, ומדוע לא ראינו את הגאולה. וכן מובא ב"עץ חיים" להאר"ל (שער נ' סוף פ"ג) גם בזה תבין ענין הגלות שהוא אלף יומין דחול, והענין כי הם ה' חסדים כל אחד כלול מק' הרי ת"ק כמנין פת"ף ימין, וה' גבורות כמנין פתף שמאל, הרי אלף, ובהיותן בעץ הדעת נקרא אלף יומין דחול, יען כי שם הוא טוב ורע שהם בר ותבון, והגלות הוא היות אלו האלף נתונים שם תוך הרע אשר שם ולהיות כי גלוי החסדים וגבורות תוך ז"א הוא מהחזה ולמטה אשר שם נה"י הנקרא ווי עמודים, לכן אלו הם דגמת הקדשה "ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וזוים לעמודים", והבן זה. כי אין אחיזת עץ הדעת אלא במקום הגלוי וזה סוד "כל היום דנה" אלף שנין. היינו שהפסוק "ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וזוים לעמודים", מרמז על האלף החמישי שהוא בסוד "כל היום דנה", ונקרא בזהר אלף יומין דחול, ועוד שבע מאות שבעים וחמש שנים באלף הששי שבהם יש אחיזה לקלפה, ויש ערוב טוב ורע, ובשנת ה' אלפים תשע"ה יפרדו הטוב מהרע.

מצינו במדרש (שמ"ר נא, ו) "משפן העדת אשר פקד על פי משה" כל מה שהיו עושין, עושין על פי משה, משונגמרה מלאכת המשפן אמר להם משה בואו ואני עושה לפניכם חשבון, עד שהוא יושב ומחשב שכח באלף ושבעה מאות וחמשה ושבעים שקל מה שעשה וזוים לעמודים, התחיל יושב ומתמיה אמר עכשיו ישראל מוצאין ידיהם לאמר משה נטלן, מה עשה האיר הקב"ה עיניו וראה אותם עשויים וזוים לעמודים, אותה שעה נתפסו כל ישראל על מלאכת המשפן. מי גרם לו על ידי שישב ופיסן. ולמה אמר להם משה

בואו ונעסק במשפן ונחשב לפניכם, אלא ששמע משה ליצני ישראל מדברים מאחריו שנאמר "והיה כבא משה האלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה" והביטו אחרי משה, ומה היו אומרים ר' יוחנן אמר אשרי יולדתו של זה, ומה היא רואה בו כל ימיו, הקב"ה מדבר עמו כל ימיו הוא משלם להקב"ה, זהו "והביטו אחרי משה", ר' חמא אמר היו אומרים חמי קדל דבריה דעמרם וחברו אומר לו אדם ששלט על מלאכת המשפן אין אתה מבקש שיהא עשיר כששמע משה כך אמר להם משה חייכם נגמר המשפן אתו לכם חשבון אמר להם בואו ונעשה חשבון הוי "אלה פקודי המשפן". ורואים שמשוה שכת בתחלה את המספר 1775 עד שה' גלה לו ואז נתפסו ישראל, וכיון שכאן טמון הקץ כך צפוי להיות בזמן הגאולה שהתאריך של 1775 יעבור ויסתים ואחר כך נבין את עמק פנימיותו ואז יתפסו ישראל. וביאר הרה"ג ר' יצחק נוסבוים שליט"א שהתאריך האמיתי הוא שנת ה'תשפ"ה שאז נתפייס ונבין את סוד הקץ שהיה בפסוק הזה, וכפי שמבאר ה'כלי יקר' את הפסוק הזה: (שמות לח, כא) אמרו במדרש כשבא משה ליתן חשבון חסרו מן המשקל אלף וז' מאות ושבעים וחמשה שקלים ושכח ולא היה יודע מה עשה בהם, יצתה בת קול ואמרה ואת האלף וז' מאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים לקיים מה שנאמר "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא". ונראה שבעל מדרש זה הרגיש בשני הה"ן יתירים שנאמר "ואת האלף ושבע המאות" והוה ליה למימר ואלף ושבע מאות כמו שאמר למעלה "מאת ככר" ולא המאת ככר בה"א הידיעה, ולמה הזכיר ה"א הידיעה באלף ומאות שנזכר כאן, אלא ודאי שמשוה שכח ולא ידע מה נעשה מהם. והיו ישראל מרננים אחריו לומר שלקחם לעצמו ויצא בת קול ואמר שאותו האלף הידוע אשר אמרתם וז' המאות הידועים אשר אמרתם שמשוה לקחם לא כן הוא אלא עשה אותם ויום לעמודים. ורואים שהראיה שמשוה שכח בתחילה מה עשה עם האלף שבע מאות חמישים וחמשה נרמז בשתי אותיות ה' שמיותרות לכאורה, ולפי זה יש כאן רמז ברור שצריך להוסיף על המספר 1775 שמתחיל מתחילת האלף החמישי עוד 10 שנים כנגד שתי אותיות ה', ואז נבין את עומק פנימיות הקץ שטמון במספר הזה שמגיע לשנת תשפ"ה. וכל זה נרמז בפסוק שמדבר על זמן הקץ הכמוס: (דברים לב, לד) "הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי". שהוא הפסוק 5785 מתחילת התורה כנגד שנת ה'תשפ"ה אם מונים את הפסוק "ויהיו בני יעקב שנים עשר" לפי טעם עליון, המילים "הוא כמס" בגימטריא ו"ו עמוד, וכן עמוד נרמז במילה "עמדי", וכשם שהוים האלה היו כמוסים ונתכסו ממשוה, כך הקץ האחרון סתום ומכוסה, והפסוק ממשיך "חתום באוצרתי" רמז על מה שנאמר על הוים "וצפה ראשיהם" אותיות אוצ"ר פ"ה, וכן המילים "וחשק אותם" מרמזים על החתימה של "חתום באוצרתי".

וכן מובא בפרוש 'זהר ח' מרבי יצחק אייזיק מקאמנא זצ"ל (פקודי) שהגימטריא של כל האותיות א' ב' עם אותיות מנצפ"ד, כשמשוה אבגדהוזהחטיכלמנסעפצקרשתמנצפך הוא 1775 לרמז על הפסוק של הקץ "ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים". ואם נוסיף גם את המילוי של האות יו"ד שכידוע לאות יו"ד יש כפל במילוי שלה דומה למה שיש לאותיות מנצפ"ך כפל באותיות הסופיות נגיע ל1785 שמרמז על שנת תשפ"ה כדלעיל. וכן

אותיות הא' ב' מתחלקות ל3; האותיות מא' עד ט' העולות יחד 45, האותיות מי' עד צ' העולות יחד 450, והאותיות מק' עד ק' סופית העולות יחד 4500. ורואים שאותיות הא' ב' קשורות למספר 45 כמנן גאולה או אד"ם ר"ת אדם דוד משיח. כי סוד הגאולה הוא סוד האותיות.

וְכֵן הַגִּימָטְרִיָּא שֶׁל כ"ז אותיות כאשר את הכ"ב נחשב גם כרגיל וגם במלוי: **א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'.** מנצפ"ך. **אָלֶף בֵּיִת גִּימָל דָּלֶת הֵא וָא"ו זִי"ן חֵת טֵת יוֹד כֶּף לָמֵד מֶם נו"ן סָמָךְ עִי"ן פִּי"ה צָדִי קוֹף רִי"ש שִׁי"ן תָּא"ו.** עולה 6000 כנגד 6000 שנה שהעולם קים ונברא על ידי אותיות התורה. ואת המנצפ"ך אין צריך לחשב גם במלוי כי הן סופיות וכוללות את הכל עד סוף המלוי. וכן מובא מובא בספר 'ויכלו' מהרב גלזרסון שליט"א (ע' קלה) שהפתוב המסים את בריאת העולם ואת כניסת השבת (בראשית ב, א) **"ויכלו השמים והארץ וכל צבאם" יש בו כ"ב אותיות.**

מְצִינּוּ במדרש (תהלים ז) **הַתְּחִיל צִנּוּ, "עַד אָנָּה ה' שׁוֹעֲתִי וְלֹא תִשְׁמָעִי."** ענהו הקב"ה ואמר לו, **בְּן תוֹרָה אַתָּה וְלֹא עִם הָאָרֶץ, כְּתַב לְךָ בְּלִיחַ אֶחָד אֶלֶף בֵּיִת, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמַר הוֹדִיעֲנִי אֵת הַקֶּץ.** וכן הוא אומר, **"וַיִּעֲנֵנִי וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבְאֵר עַל הַלְּחוֹת".** וכן הוא אומר, **"כִּי יוֹם נִקְּם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָּאָה".** רואים שחבוק שואל את ה' **"עַד מֵתִי,"** וה' עונה לו שיקח לוח ויכתב עליו את האלף בֵּיִת במלוי וידע את הקץ. וכעין זה מובא במדרש פליאה (הובא בספר 'תפארת משה' עמוד ק"ל) שאל חבוק את הקב"ה **עַד מֵתִי קֵץ הַפְּלֹאוֹת, אָמַר לוֹ עַד שֶׁתְּכַתֵּב אֶלֶף בְּלוֹת.** ואם נחשב אלף לוח במלוי האותיות אלף לָמֵד פִּי"ה לָמֵד ר"ו חֵי"ת. עם הששה כוללים בגימטריא תש"פ. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שכלף בֵּיִת אותיות בגימטריא 1335.

וְכֵן האותיות **עבו"ר ח"ג המצו"ת תשפ"ה** התגלו ברצף אותיות יחיד בתורה בפסוק שמדבר על תפילת פנחס שהוא אליהו הנביא: (תהלים קו, ל) **"וַיַּעֲמַד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֹר הַמַּגִּפָּה: וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדָר וְדָר עַד עוֹלָם".** ולכן הפסוק ממשיך **"וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדָר וְדָר עַד עוֹלָם"** כי תפילה זו היתה מיועדת **"לדור ודור עד עולם".**

הוספות על מאמר פסוקים כנגד השנים

5727 - מְלַחֲמַת שְׁשַׁת הַיָּמִים.

מוֹבָא מהרה"ג ר' א. כליל שליט"א שהפסוק (דברים לא, ו) **"חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אֵל תִּירָאוּ וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֲלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ"** הוא הפסוק ה5727 מתחלת התורה לפי טעם עליון, ובשנת 5727 לבריאת העולם היתה **מְלַחֲמַת שְׁשַׁת הַיָּמִים** שה' עשה נסים ונפלאות עם עם ישראל בארץ ישראל. וכן שמעתי בשם הג"ר שמואל יניב שליט"א שהפסוק שלפני כן (דברים לא, ד) **"וַעֲשֵׂה ה' לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וְלַעֹוג מַלְכֵי הָאֲמֹרִי וְלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם"** מרמז על **חוסין** מלך ירדן שנחל מפלה גדולה באותה מלחמה, ובפרט שממלכת **חוסין** נמצאת באותו מקום שהיתה ממלכת **סיחון**.

5766 – ההתנתקות מגוש קטיף ופינוי הישובים.

מוֹבָא מהרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהפסוק (דברים לב, טו) **"וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעַט שְׂמֹנֶת עֲבֵית כְּשֵׁית וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהִים עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ"** הוא הפסוק ה-5766 מתחלת התורה לפי טעם עליון, ובשנת 5766 לבריאת העולם השלימו את תכנית ההתנתקות מישובי גוש קטיף ופנוי למעלה משמונה אלף תושבים. שמו של ראש הממשלה שרון שהיה אדם שמו, שעשה את הפינוי, ושמו של ראש מועצת חוף עזה אהרן צור שהיה ראש המועצה של גוש קטיף שפינו אותם נרמזים בפסוק: **"וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעַט שְׂמֹנֶת עֲבֵית כְּשֵׁית וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהִים עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ"**, יש כאן רמז ששרון נלחם בצור.

5767 – האיפונים הראשונים בעולם.

מוֹבָא מהרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהפסוקים (דברים לב, טז ואילך) **"יִקְנֹאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֲבַת יַכְעִיסָהוּ: יִזְבְּחוּ לַשִּׁדִּים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צוּר יִלְדָּד תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מַחֲלָלָךְ: וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֹץ מִפְּעַס בְּנָיו וּבְנֹתָיו: וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם אֲרָאָה מָה אֲחַרִּיתֶם כִּי דוֹר תִּהְיֶה לַחַיִּים לֹא אֲמֵן בָּם: הֵם קִנְאוּנֵי בְלֹא אֵל כְּעִסוּנֵי בְּהִבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֲקִנְיָאִם בְּלֹא עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֶם: כִּי אֲשׁ קִדְחָה בְּאִפִּי וְתִיקַד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וְתִלְהֵט מוֹסְדֵי הָרִים"** הם הפסוקים 5767 מתחלת התורה עד 5774, והם כנגד השנים שבהם הגיע לעולם האיפונים ששינו את כל העולם, אנשים התמכרו לזה לראות תועבות ולבטל הזמן וכו' וכו', וזה מעורר חרון אף ה', כפי שהפסוקים אומרים: **"יִזְבְּחוּ לַשִּׁדִּים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם"**.

5780 – מגיפת הקורונה בכל העולם.

מוֹבָא מהרה"ג ר' א. כָּלִיל שליט"א שהפסוק (דברים לב, כח) **"כִּי גוֹי אֲבָד עֲצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה"** הוא הפסוק ה-5780 מתחלת התורה, ובשנת 5780 לבריאת העולם התפשטה מגיפת הקורונה בכל העולם, וכולם היו אובדי עצות בלי תבונה לדעת מה לעשות. וגם בארץ ישראל היו אובדי עצות מבחינה פולטית שהלכו שוב ושוב לבחירות ולא הצליחו להקים שום ממשלה. ואין בהם תבונה לחזור בתשובה להבין מה ה' רוצה מאתנו. והוסיף הרה"ג ר' דוד וַיִּצְמַן שליט"א שאם נחשב **"כִּי"** כפול **"גוֹי אֲבָד"** בגימטריא **תש"פ**. וכן שמעתי שמגפת **כּוֹבֵיד** 19 שהתחילה בשנת תש"פ נרמזת בפסוק של תש"פ **"כִּי גוֹי אֲבָד"** ו**"גוֹי"** בגימטריא 19. וכן **"זאת יבינו לאחריהם"** ס"ת **מִן"ת**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א שהר"ת וס"ת של הפסוק **"לו חֲכְמוּ יִשְׁפִּילוּ זאת יבינו לאחריהם"** עם מספר **כ"ט** שהוא מספר הפסוק עולה 588 בגימטריא של **מִלְחָמַת גוֹג וּמְגוֹג**. וכן **"לו חֲכְמוּ יִשְׁפִּילוּ"** בגימטריא **"זאת יבינו"** ובגימטריא **אֱלִיָּהוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**. וכן אם נמנה את הפסוקים לפי טעם עליון שיש 5842 פסוקים בכל התורה, הפסוק 5780 מתחלת התורה הוא:

"מחוי תשפל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה". וברש"י שם **"ומחדרים אימה"** בבית תהיה אימת דבר, כמה שנאמר **"כי עלה מות בחלוננו"**.

4289 – חובר ספר החוקים הרומי.

מובא מהרה"ג ר' אברהם ישעיהו טרופ שליט"א שֶהפסוק (במדבר יט, ב) **"זאת חקת התורה"** הוא הפסוק ה**4289** מתחלת התורה. ובשנת **4289** לבריאת העולם **חובר ספר החוקים הרומי ששמו קורפוס יוריס קיוויליס**, שממנו שואבים הגויים את החוקה שלהם עד היום. לרמז שכל יניקתם מחוקת התורה ואין להם מעצמם כלום.

4773 – נולד רבנו הר"ף.

מובא מהרה"ג ר' אברהם ישעיהו טרופ שליט"א שֶהפסוק שנרמז בו אותיות **ר"ף** (במדבר לג, טו) **"ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני"** הוא הפסוק ה**4773** מתחלת התורה, ובשנת **4773** לבריאת העולם נולד רבנו הר"ף שחיבור **תלמוד קטן** שהודפס בסוף מסכתות התלמוד, לרמז על הקשר שלו למסירת התורה **שבעל פה** שקבלנו **מסיני** שנרמז בפסוק. וכן חז"ל דרשו את הפסוק שצריך **ליסוע מרפיון ידים להתחזק בתורה**, ורבנו הר"ף **חיזק את הרפיון ידים** שהיה בזמנו **והעמיד את כללי ההלכות**. וכן הכינוי שלו **אלפסי** היה על שם העיר **פאס** שבמרוקו ששם למד וכתב את חיבוריו, ואפשר לראות את צירוף האותיות **מע"ר פ"ס** בפסוק: **"ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני"**. וכן האות השלישית בפסוק **"ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני"** **נד"ח פ"ס** רמז על רבנו הר"ף שנאלץ לברוח מהעיר פס עקב הלשנת שוא שהלשינו עליו למלכות. וכן **יצחק בן יעקב אלפס** בגימטריא **תרי"ג**. וכן **יצחק אלפס** בגימטריא **"במדבר סיני"**.

4788 – פטירת רבנו גרשם מאור הגולה.

הפסוק (במדבר לג, ל) **"ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות"** הוא הפסוק ה**4788** מתחלת התורה, ובשנת **4788** לבריאת העולם **נפטר רבנו גרשם מאור הגולה** שתיקן את חרם דרבנו גרשום שאיש לא ישא יותר מאשה אחת, וזה נרמז בפסוק הזה, כי **חשמונה** מרמז כידוע על אור **החשמונאים** של **חנוכה** שהוא האור של האות ה' ראשונה של שם יהו"ה ששם הסוד של יחוד אבא ואמא שהם תרין רעין דלא מתפרשין תמיד בבחינת **יחוד ללא הפסק**, שדוגמתו בעולם הזה אדם שנושא **הרבה נשים** ומתייחד הרבה, ומשם נסעו **למוסרות** רמז לשכינה שהיא האות ה' אחרונה של שם יהו"ה שנמצאת בגלות בבחינת **בית האסורים**, ואין לה יחוד עם בעלה קב"ה, ומגבלות המצב של בחינת בית האסורים של הגלות הכריחו לתקן שאדם לא ישא יותר מאשה אחת, ובזה אנחנו משתתפים במשהו עם השכינה שאין לה יחוד בגלות. וכן רבנו **גרשם** מאור **הגולה** מרמז בשמו על המצב של כלל ישראל **שמגורשים בגלות**, וכידוע שהוא חיבר את הסליחות על צעקת

השכינה בגלות, כגון הסליחה: **הַעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחֻזָּזוֹת. הָיוּ לְחֶרֶף וּלְבָזוֹת. וְכָל מַחְמְדֵיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שְׂיֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְהָשֵׁב שְׁבוֹת אֲהֵלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.** וכן רבנו גרשם בגימטריא 801 שזה מרמז על אור השמיני יחד עם הספרה 1 שמסמלת את ירידת האור למטה למגבלות המצב של מוסרות. וכן רבנו גרשם מאור הגולה עם האותיות והמילים בגימטריא **"שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד"**. וכן רבנו גרשם נרמז בנוטריקון כמעט יחיד בתנ"ך בפסוק שמדבר על נבוזראדן רב טבחים שאחרי חורבן בית המקדש וגלות ישראל השאיר מדלת העם קצת יהודים בארץ ישראל, וזה השתלשל לסמל שעדין יש **סעד לשכינה בגלות**: (מ"ב כה, יב) **"ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכתמים וליגבים ואת עמודי הנחשת אשר ביהוה"**. והוסיף הרה"ג ר' א. כליל שליט"א שבשנת 4788 לבריאת העולם השתלשל בקליפה שמת קיסר הממלכה הביזנטית ששמו היה קונסטנטינוס השמיני, וחתנו רומנוס ירש את מקומו, ונרמז כאן הנסיעה מהשמונה של חשמונה, למוסרות שמרמז על רומנוס. ואחד הדברים שמובאים על רומנוס שעשה עם הכתרתו למלך: **הוא רוקן את בתי הכלא מהאסירים** שהיו עצורים ממסים שלא שולמו.

4801 – נולד רש"י הקדוש.

מובא מהרה"ג ר' אברהם ישעיהו טרופ שליט"א שֶהַפְּסוּק (במדבר לג, מג) **"וַיִּסְעוּ מִפּוֹנֵן וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ" הַפְּסוּק הַ4801** מתחלת התורה, ובשנת 4801 לבריאת העולם נולד **רש"י הקדוש** ששמו המלא לפי החיד"א ב'שם הגדולים' שלמה בן יצחק ירחי שעולה בגימטריא 863 והפסוק הזה הוא אחד משני פסוקים יחידים בתורה שעולים לגימטריא 863. וכן הפסוק שלפני שהוא כנגד השנה של עיבור רש"י **"וַיִּסְעוּ מִצְּלַמְנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוֹנֵן"** מרמז שנסעו מצלמי העבודה זרה להיות פנוים בתורה ובחכמתה, וכפי שמובא המעשה בספר 'שלשלת הקבלה' שאביו של רש"י זכה להוליד אותו בזכות שזרק אבן יקרה שהיתה ברשותו לתוך הנהר כשניסו להכריח אותו למכור אותה לעבודה זרה. וכן מובא בספר 'תולדות יצחק' (מסעי) **"ויחנו בפונן"**, פונן הוא מספר מקורם, לרמז על הקב"ה שהוא מקומו של עולם. **"ויחנו באבות"**, אבות לשון רצון ואהבה. פירוש שעל ידי זה שנתגלה להם מלכותו יתברך, נתעורר בהם אהבה לעבודתו יתברך.

4855 – רצח היהודים במסעי הצלב בראשות הרוצח וילהלם.

מובא מהרה"ג ר' אברהם ישעיהו טרופ שליט"א שֶהַפְּסוּק (במדבר לה, יב) **"וְהָיוּ לְכֶם הָעָרִים לְמַקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוֹת הָרֹצֵחַ עַד עֲמָדוֹ לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט"** הוא הפסוק ה־4855 מתחלת התורה, ובשנת 4855 לבריאת העולם נרצחו רבבות יהודים על ידי הרוצח וילהלם במסעות הצלב. והמילים **וילהלם הרוצח** נרמזים בפסוק בר"ת: **"וְהָיוּ לְכֶם הָעָרִים לְמַקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוֹת הָרֹצֵחַ עַד עֲמָדוֹ לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט"**. וכן הפסוק עוסק בגואל הדם, ובמסעות הצלב הנוצרים טענו שהם באים לגאול את דמו של יש"ו כביכול מידי היהודים. ואת את המילה הרוצח מתרגם אונקלוס קטולא

רמז לנוצרים הקטולים ששחטו ביהודים. והיה עוד רשע שעמד בראש מסעות הצלב ששמו גוטפריד מבוילון, והמילים "ימות הרצח" בגימטריא גוטפריד מבוילון הרצח.

4837 – לידת הר"י מיגאש.

מובא מהרה"ג ר' אברהם ישעיהו טרופ שליט"א שהפסוק (במדבר לד, כג) "לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד" הוא הפסוק ה-4837 מתחלת התורה, ובשנת 4837 לבריאת העולם נולד רבינו יוסף הלוי אבן מיגאש שהיה תלמידו של הר"ף מגדולי רבותינו הראשונים. והפסוק מתחיל במילים "לבני יוסף" לרמז על רבי יוסף אבן מיגאש, והמילה "לבני" בא"ל ב"ם אותיות מגא"ש. וכן שמו המלא רבינו יהוסף הלוי אבן מיגאש בגימטריא חניאל בן אפד שמוזכר בפסוק.

4901 – פטירת הר"י מגאש.

כתוב (דברים א, יג) "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם". ומובא ברש"י (שם טו) אנשים חכמים וידועים אבל נבונים לא מצאתי זו אחת משבע מדות שאמר יתרו למשה ולא מצא, אלא ג' אנשים צדיקים חכמים וידועים. ומובא בראב"ד על הר"י מגאש, (סדר הדורות, הר"י מיגאש) שאפלו בדורו של משה לא היה כמוהו, כי אם היה כמוהו היו מוצאים נבונים. ומובא בספר 'מטבע של אברהם' שהפסוק (דברים א, יג) "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם", הוא הפסוק ה-4901 מתחלת התורה, ובשנת 4901 לבריאת העולם נפטר הר"י מגאש זצ"ל לכן פביכול בפסוקים שאחרי פטירתו כבר לא מוצאים כמוהו. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהר"י מגאש בגימטריא אנשים נבונים.

**אדם שמוסיף או גורע באבריו הוא נחשב לבעל מום,
לכן גם במצות התורה אין להוסיף או לגרוע, על
ישמעאל מצינו שהוא נקרא "פרא אדם", היינו יותר
מדאי אדם, ומאידך עשו נקרא "אדמוני" בבחינת
אדם קטן.**

מצינו בגמרא (ברכות יד.) אמר רב כל הנותן שלום לחברו קדם שיתפלל פאלו עשאו במה. בארנו שבזמן תפלה הלב של האדם הוא בבחינת מזבח והתפלה היא בבחינת קרבן שנקרב על מזבח הלב ועולה למעלה. נראה דלכן אסור לתת שלום לחברו קדם התפלה, דמצינו במדרש (ילקוט יהושע יח) קרבנות משימים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ולאחר התפלה פשהאדם זוכה לשלום, יכול לברך את חברו לשלום, מאחר שיש לו שלום הוא יכול להמשיך

ברכת שלום גם על חברו. אבל קדם התפלה, שעדין לא הקריב קרבן ולא זכה לברכת שלום מהקב"ה, אסור לתת שלום לחברו. וכן מצינו בזהר (ויחי רמח.) **ועל כן אסור לו לבן אדם לברך את חברו בבקר, עד שיברך לקדוש ברוך הוא, שהוא צריך להתברך בראש ואחר כך יתברכו אחרים.**

נראה לבאר ענין **במה**, שבבמה גם התפנונו להקריב לשם שמים, אבל היה אסור להקריב, וכיון שהיה אסור היה בזה אסור עבודה זרה, כן האדם שנותן שלום קדם התפלה, אף על פי שמכונן לשם שמים לברך את חברו, כיון שאין לו את השלום מה' להמשיך את הברכה על חברו, זה כאלו הוא מחשיב את עצמו שיש לו שלום משלו לברך את חברו, וזה כמו עבודה זרה. דבאמת רק מה שיש לאדם מה', לפי חקי התורה שה' קבע, הוא מה שיש לו באמת, ולכן זה נחשב כאלו **עשאו במה** דהוא מחשיב את המזבח שאפשר להמשיך ממנו ברכות בדרך שהוא מבין. וזו הוראה לאדם בכל עניני עבודת ה' שצריך לעבד את ה' לפי החקים והתורה שה' קבע, ולא איך שהאדם חושב מעצמו, שפך טוב לעבד את ה', ואם עושה דברים מעצמו, אף על פי שהם לעבודת ה', אם הם מנגדים לתורה זה עלול להיות עבודה זרה, כמו במה, וכמו שלום קדם התפלה. וכן **במה** בגימטריא **אויל** המסמל אדם חסר דעת.

מצינו בגמרא (ברכות י:) **"לא תאכלו על הדם"**, לא תאכלו קדם שתתפללו על דמכם. היינו שאסור לאכל קדם התפלה, נראה דמי שאוכל קדם התפלה, יש בזה סרף עבודה זרה, כמו שאומר שלום קדם התפלה, דאם התורה קבעה שאסור לאכל קדם התפלה, אם הוא אוכל קדם התפלה זה סרף עבודה זרה, שמחשיב את עצמו כבעל כח עצמי לאכל, מבלי שקבל את הכח מה'. ולכן ממשיך הכתוב (ויקרא יט, כו) **"לא תנחשו ולא תעוננו"**, דאלו הפשפים שיכים לעבודה זרה, כמובא ברש"י (שם לא) **"אני ה' אלהיכם"** דעו את מי אתם מחליפים במי. ולכן הלשון קדם שתתפללו על דמכם, דבזמן תפלה הדם של האדם עולה למעלה כמו דם שנוזק על המזבח, כדבארנו במאמר 'מזבח לב', ולכן רק לאחר התפלה נהפך דמו להיות דם שיכול להמשיך ברכות וממילא הוא יכול גם לאכל ולהמשיך ברכות דרך האכילה.

מצינו בזהר (ויקהל רטו:) **"לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו"**, אמר רבי שמעון מקרא זה נתבאר, וסוד הדבר כל מי שאוכל בלי תפלה, שאינו מתפלל על דמו קדם שיאכל, חשוב הוא כמנחש ומעונן, לפי שבליה עולה הנשמה להביט בסוד פבוד העליון, כל אחד ואחד כפי הראוי לו, ונשארו האדם בכח ההוא שמתפשט בתוך הדם כדי שיתקיים הגוף, ועל כן הוא טועם טעם מיתה, שהרי צד הטמאה שולט על הגוף שנמצא בלי נשמה, וכאשר נתעורר האדם, אף על פי שעוסק בתורה, נשמתו אינה עומדת במקומה, ואינה שולטת באדם, אלא כח הדם בלבדו שנקרא נפש, אותו הכח שמתפשט באדם תמיד, וזה נתבאר, וכאשר מתפלל האדם התפלה של עבודת רבונו, אז נתישב כח הדם במקומו, ונתגבר כח הנשמה, ומתישבת על המקום ההוא, ואז נשלם האדם לפני רבונו כמו שנוצרו, הנפש מתישבת למטה, וסוד ענין הנשמה למעלה. ועל כן זה שמתפלל תפלתו קדם האכילה, גופו קיים כמו שנוצרו, ונשמתו תעלה על מקום מושבה כמו שנוצרו, ואם אוכל טרם שמתפלל תפלתו, שאין כח הדם נתישב על מקומו, הרי הוא כמנחש ומעונן, לפי

שְׁזָהוּ דְרָךְ הַנְּחֹשׁ לְהַעֲלוֹת לְצַד הַטְּמָאָה וּלְהַשְׁפִּיל צֶדֶק הַקְּדוּשָׁה, וּמִפְּנֵי מָה נִקְרָא זֶה הָאִישׁ שֶׁעָמְלוּ בְּצַד הַהוּא מִנְחֹשׁ, מִפְּנֵי שֶׁעָמַל בְּנְחֹשׁ הַהוּא לְהַגְבִּיר כְּחוֹ שְׂיִתְחַזֵּק, וְזֶהוּ כְּמִי שֶׁעוֹבֵד לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכוּ'. רוֹאִים שֶׁהַזֶּהר מְקַשֵּׁר מִי שְׂאוֹכֵל קֶדֶם הַתְּפִלָּה לְמִנְחֹשׁ וּמַעוֹנֵן בְּבַחֲיִנַת עֲבוּדָה זָרָה. וְכֵן לְמַדּוֹ הַפּוֹסְקִים מִהַזֶּהר הַזֶּה שְׂמִי שֶׁיִּשָּׁן וְקָם בְּאֲמֻצֵּי הַלַּיְלָה גַם קוֹדֵם עֲלוֹת הַשַּׁחַר אֲסוּר לוֹ לֶאֱכֹל, כְּמוֹבָא בְּ'מִשְׁנֵה בְּרוּרָה' (פֵּט כח), כִּינֵן שֶׁהַשְּׂנָה הוֹרִידָה מִמֶּנּוּ אֶת הָאֱלֹ"ף שֶׁל אָדָם, הֵרִי הוּא בְּבַחֲיִנַת דָּם עַד הַתְּפִלָּה, וְרַק הַתְּפִלָּה יְכוּלָה לְהַחֲזִיר לְאָדָם אֶת הָאֱלֹ"ף.

מוֹבָא מִהַמְגִיד מִמְזִרִיטֵשׁ (הוֹבָא בְּ'מַעֲיָנָה שֶׁל תּוֹרָה' פ' קְדוּשִׁים), שֶׁאָדָם קֶדֶם הַתְּפִלָּה נִקְרָא דָם, וְרַק לְאַחַר שֶׁמִּתְפַּלֵּל לִיחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם נִתְוֹסֵף לוֹ אֱלֹ"ף וְנִקְרָא אָדָם, וְזֶה שֶׁאֲמָרוּ "לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם", בְּעוֹד אַתֶּם נִקְרָאִים דָּם. וּמְקוּרוֹ מִהַזֶּהר דְּלַעֲלֵל, שֶׁהָאָדָם מְקַבֵּל אֶת הַנְּשִׁמָּה וְהָאֱלֹ"ף רַק בַּתְּפִלָּה. וְקֶדֶם לְכֵן הֵרִי הוּא דָם הַנֶּפֶשׁ בְּלִבָּד.

מְצִינּוֹ לְאַחַר חֲטָא הַמְרַגְלִים כְּתוּב (דְּבָרִים א, מא) "וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ חֲטָאנוּ לָהּ' אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כָּכָל אֲשֶׁר צִוֵּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲגְרוּ אִישׁ אֶת כָּלֵינוּ מִלְחַמָּתוֹ וַתְּהִינּוּ לַעֲלֹת הַהָרָה". הֵינּוּ שָׂרְצוּ לַעֲשׂוֹת לְשֵׁם שְׂמִים לְכַפֵּר חֲטָאִים, אָבֵל עָשׂוּ עַל דַּעַת עֲצָמָם, מִה שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שֶׁכֵּדָאֵי וְטוֹב לַעֲשׂוֹת, וְלֹא שֶׁמְעוּ בְּקוֹל מִשָּׁה, וְנִהְרְגוּ.

נִרְאָה לְבָאָר הָאֲסוּר שֶׁל **בַּל תּוֹסִיף**, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים ד, ב) "לֹא תִסְפּוּ עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם" דָּאָדָם אֵינְנוּ יְכוּלִים לְהַחֲלִיט בְּעֲצָמּוֹ שֶׁהוּא יוֹסִיף עַל הַמְצִוָּה, אִף עַל פִּי שֶׁמְכּוֹן לְשֵׁם שְׂמִים, וְרַק לְחַז"ל הִיָּה מִתֵּר לְהוֹסִיף, וְלַעֲשׂוֹת סִיג לְתוֹרָה, כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (קֹהֶלֶת רַבָּה ג, יח) אָמַר רִישׁ לְקִישׁ כְּתִיב "אֶת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֲתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תִסְפוּ עֲלֵינוּ וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ". אָבֵל הַצְּדִיקִים מוֹסִיפִין עֲלֵינוּ וְאֵין גּוֹרְעִין מִמֶּנּוּ. אָמַר רַב יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא מִכָּאן שֶׁאֵין הַבְּמָה נִתְרַת אֲלֵא עַל יָדֵינוּ וְאֵלֵינוּ עוֹמֵד וּמְקַרֵּב בְּרֹאשׁ הַפְּרָמָל. רוֹאִים שֶׁלְּצַדִּיקִים מִתֵּר לְהוֹסִיף, וְכֵן נִבְיָא מִתֵּר לוֹ לְהַקְרִיב בְּבְמָה, כְּמוֹ אֵלֵינוּ בְּהַר הַפְּרָמָל, שֶׁרַק הֵם יוֹדְעִים מְתֵי הַהוֹסְפָה הִיא רְצוֹן ה' בְּאֲמַת, אָבֵל לְפִשׁוּטֵי הָעָם יֵשׁ אֲסוּר תּוֹרָה לְהוֹסִיף עַל הַתּוֹרָה. וְכֵן מוֹבָא מִהַג"ר צְבִי חַשִׁין שְׁלִיט"א שֶׁשֶׁרשׁ הָאִיסוּר לְהוֹסִיף אוֹ לְגָרוּעַ נּוֹבַע מִזֶּה שֶׁרַמ"ח מִצּוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה הֵם כְּנֶגֶד רַמ"ח אֲבָרִים שֶׁל אָדָם וְשִׁס"ה גִּידִין, וְאָדָם שֶׁמוֹסִיף אוֹ גּוֹרַע בְּאֲבָרָיו הוּא נֹחֵשׁ לְבַעַל מוֹם, לְכֵן גַּם בְּמִצּוֹת הַתּוֹרָה אֵין לְהוֹסִיף אוֹ לְגָרוּעַ, וְלִפִּי זֶה מְבוֹאָר שֶׁלְּחַז"ל הִיָּה מוֹתֵר לְהוֹסִיף, כִּי הֵם מוֹסִיפִים בְּאוֹפֵן שֶׁל סִיג לְתוֹרָה וּבְהוֹסְפָה שֶׁלָּהֶם אֵין חֲשֵׁשׁ שֶׁל בַּעַל מוֹם חָס וְשָׁלוֹם. וְעוֹד מְבֹאָר שֶׁם שֶׁלְכֵן הַתּוֹרָה מְסַמֵּכָה אֶת הָאִיסוּר **בַּל תּוֹסִיף לְעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פַּעוּר**, "לֹא תוֹסִיפוּ וְגו'" וְלֹא תִגְרַעוּ וְגו', כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בַּעַל פַּעוּר וְגו'", כְּמוֹ שְׁכַתּוּב "וְהִיָּה כְּאֲשֶׁר תִּרִיד וּפְרֻקָת עוֹלוֹ", הֵינּוּ כְּאֲשֶׁר תּוֹרִי"ד לְהוֹסִיף מִתּוֹרַת ג' לְתוֹרַת ד' זֶה פְּרִיקַת עוֹל שֶׁיֵּשׁ בְּבַעַל פַּעוּר שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מִבֵּין לְבַד אֵיךְ לְעֲבוֹד אֶת ה' וְמִה לְהוֹסִיף עַל צִוּוֵי ה'. וְעוֹד מְבֹאָר שֶׁם שֶׁכָּלל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים אָדָם כְּמוֹבָא בְּחַז"ל "אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם", וְאָדָם מְסַמֵּל שְׁלִימוֹת שֶׁל רַמ"ח אֲבָרִים וְשִׁס"ה גִּידִים, מִה שֶׁאֵין כֵּן שְׁבַעִים אוֹמוֹת שֶׁנִּכְלָלִים בְּעִשׂוֹ וּשְׁמַעְאֵל, עַל יִשְׁמַעְאֵל מְצִינּוֹ שֶׁהוּא נִקְרָא "פְּרָא אָדָם", הֵינּוּ יוֹתֵר מִדְּאִי אָדָם בְּבַחֲיִנָּה שֶׁל **בַּל תּוֹסִיף**, שְׁמִידַת הַחֶסֶד דְּקִלִּיפָה שֶׁלּוֹ רוּצָה לְהַתְּפַשֵּׁט יֵתֵר עַל הַמִּידָה. וּמֵאִידֵךְ עָשׂוּ נִקְרָא "אֲדַמוּנִי" בְּבַחֲיִנַת אָדָם קָטָן, שֶׁהוּא מִשְׁרֵשׁ **בַּל תִּגְרַע**, כִּינֵן שֶׁהוּא מִשְׁרֵשׁ הַגְּבוּרוֹת דְּקִלִּיפָה שְׁרוּצִים לְצַמְצָם יֵתֵר עַל הַמִּידָה.

מְצִינּוּ בַּגְמָרָא (נדרים כב.) ר' נְתָן אֹמֵר כָּל הַנוֹדֵר כְּאֵלוֹ בְּנֵה בְמָה. וּבְרַ"ן שֶׁם בְּזִמְנָא אֲסוּר הַבְּמוֹת. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ, דְּגַם בְּזֵה יֵשׁ סֵרֵף עֲבוּדָה זָרָה כְּמוֹ בְּבִמָּה, דְּכִינּוּן שֶׁהַתּוֹרָה מִתִּירָה דְבַר זֶה, וְהוּא אָסֵר עַל עֲצֻמוֹ אֲסוּר חֲדָשׁ, וּמַחְשִׁיב אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מִבֵּין יוֹדֵעַ לְבַד מַה שְּׁצָרִיף לְאָסֵר וְכוּ', יֵשׁ כְּאֵן סֵרֵף עֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ בְּבִמָּה, דְּאָדָם צָרִיף לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְתוֹרָה וְלְרִצּוֹן ה', וְלֹא לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב, אֵף עַל פִּי שְׁעוֹשֶׂה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְכַמוֹבֵּא בִירוּשְׁלַמִּי (נדרים כט.) **דִּיךְ בְּמָה שְׂאָסְרָה תּוֹרָה.**

מְצִינּוּ בַּגְמָרָא (תמורה כה.) שְׂאֵם אָדָם אָמַר עַל בְּכוֹר בְּהֵמָה קוֹדֵם שְׁנוּלָד, שְׁבָרְגַע הַלְדָּה הוּא יִהְיֶה עוֹלָה, אֵין שׁוּמְעִים לוֹ. וְהַטַּעַם מוֹבֵּא בַּגְמָרָא **דְּבָרֵי הָרַב וְדְבָרֵי הַתְּלָמִיד דְּבָרֵי מִי שׁוּמְעִים.** הֵינּוּ אֵף עַל פִּי שְׂרוּצָה לְהוֹסִיף עַל צְוֵי ה' שֶׁהַבְּהֵמָה תִּהְיֶה עוֹלָה כְּלִיל לֵה', וְלֹא רַק בְּכוֹר שְׁנֹאֲכָל לִכְהֻנִּים, אֵין שׁוּמְעִים לוֹ, כִּי הַקַּב"ה אָמַר שְׁבִהֵמָה זֹו יְחוּל עָלֶיהָ דִּין בְּכוֹר, וּמָה שֶׁהוּא מוֹסִיף אֵינוֹ רִצּוֹן ה'.

מְצִינּוּ בַּגְמָרָא (סוטה ד:) **עֲלֵא אָמַר כָּל מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ גְּסוּת רּוּחַ כְּאֵלוֹ בְּנֵה בְמָה.** וּמְבַאֵר רַש"י **בְּמָה, עֲבוּדַת כּוֹכָבִים,** וּמְבַאֵר לְפִי דְבָרֵינוּ, דְּגְסוּת הָרוּחַ הִיא גַם כֵּן כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, דְּבַעַל גְּאוּה עוֹשֶׂה מַה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב, וְאוֹחֵז אֶת עֲצֻמוֹ לְמִבֵּין מַעֲצָמוֹ, אֵף עַל פִּי שְׁלַפְעָמִים מְכוּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, הֵרִי זֶה כְּאֵלוֹ בְּנֵה בְמָה, וּכְדִלְעִיל.

נְרָאָה לְבַאֵר הַגְמָרָא (מנחות פו:) **יְכוּל יִהְיֶה [שְׁמֹן זֵית] זֶךְ פְּסוּל לְמִנְחוֹת תְּלָמוּד לּוֹמֵר וְעֶשְׂרוֹן, אִם כֵּן מַה תְּלָמוּד לּוֹמֵר לְמֵאוֹר, אֲלֵא מִפְּנֵי הַחֲסָכוֹן, מֵאִי חֲסָכוֹן, אָמַר ר' אֶלְעָזָר, הַתּוֹרָה חֲסָה עַל מְמוֹנָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.** הֵינּוּ שֶׁהַתּוֹרָה בְּכוֹנָה הַדְּגִישָׁה שְׁמֹן זֵית לְמֵאוֹר דּוֹקָא, כְּדִי שִׁיחֲשְׁבוּ שְׁלִמְנָחוֹת פְּסוּל זֶךְ, אֵף עַל פִּי שֶׁעַל פִּי דִין זֶה כְּשֶׁר, הַתּוֹרָה לֹא רִצְתָה שְׁיִוְצִיאוּ מְמוֹנָם לְקִנּוּת זֶךְ שֶׁהוּא יָקָר. וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה, וּמָה בְּכֵךְ שִׁישְׂרָאֵל יוֹצִיאוּ הַרְבֵּה מְמוֹן, וַיִּהְדְּרוּ בְּמִצּוֹת, וַיִּנְדְּבוּ שְׁמֹן זֵית זֶךְ לְמִנְחוֹת, וּבְכֻלָּל בְּמִקְדָּשׁ יֵשׁ כְּלָל שְׂאֵין עֲנִיּוֹת בְּמִקּוֹם עֲשִׂירוֹת. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּינּוּן שֶׁעַל פִּי תּוֹרָה אֵין עֲנִין בְּהַדוּר זֶה, הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְהַבִּין שְׂאָסוּר, כְּדִי שֶׁלֹּא יִבְזְזוּ מְמוֹנָם עַל זֶה, מַה שְׂאֵין כֵּן בְּמִנּוּרָה, שֶׁשֵּׁם יֵשׁ עֲנִין דּוֹקָא בְּשְׁמֹן זֶךְ. רוֹאִים גַם כְּאֵן שֶׁרַק מַה שֵׁיֵשׁ עֲנִין עַל פִּי תּוֹרָה לְהַדְר וְלְהוֹסִיף, צָרִיף לְהַדְר וְלְהוֹסִיף, וְלֹא מַה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מַעֲצָמוֹ שֵׁיֵשׁ בְּזֵה עֲנִין.

צפנים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

א ד-יב דאתהאדמה לאתסףתכחה לך נעו נדת
א ט-ה רשנו ומי דהאדם מי דאי שאחי ואדרש
א י-ה תקרניסו אתהזוזי סבהסו אתהאימי
א יח-לא רהעשריסו יאמראלנאי הרה לאדני וא
א כב-יד מרהיזסבהריהוה ירא הוה קראמלאך
א כה-יח ורהעלפניו כל אחיו ונפלו אלהתו לדת
א כח-טו בךעדאשר אמעשית את אשר דברתי לך
א לא-לב ו לא ידעי עקבכי רחל גנתם ויבאל
א לה-ד כל אלהי הנכראשר בידם ואתהנזמים
א לח-ז יאמראנכי אשלחגדי עזי סמן הצאן ו
א מא-מט מספרו לי וספילדשני בני מבטרםתב

שופר: 5786   **שמחו: מ 5785**   **לאורי: מ 5785**
בימק: 5786   **באלה: מ 5785-**

ובחמישהעשריוםבחדשהחג, סוד, אירן, שואה, לקוחהשביבאדם

ד כז-מא בני בריעהלחברמשפחהחבר למלכיאלמשפחהמלכי אלי ושםבתאשרשרחא
 ד כז-נט האתהללו במצריסותלדלעמרסאתארן ואתמשהואתמרם אחתמו ולדלאה
 ד כז-ג חטאומתובניסלאה ולולמה גרעשסאבינומתוךמשפחתוכיאין לובנתנה
 ד כז-ט בשראישעלהעדהאשריצאלפניהםואשריבאלפניהםואשריצאמואשריבי
 ד כז-ד הבינהערביסועשיריתהאיהסלתלמנחהבלולהבשממןכתיתרב' עתהה'ן על
 ד כז-ט בארבעהעשרי'ומלחדשפסח'ליהוה'ובחמישהעשרי'ומלחדשהחג'שבעתימי'מ
 ד כז-כט ון עשרון לכבשהאחד לשבעתהכבשי'שעירעזי'מאחד לכפרעליו'כממלבדעלתהת
 ד כז-יא תמלבדחטאתהכפרי'סועלתהתמיד'ומנחתה'נסכ'יהם'ובחמישהעשרי'ומלחדשה
 ד כז-כב לתהתמיד'ומנחתה'נסכה'ובי'ומהרבי'ע'י'פרי'עשרה'א'ל'ש'ני'מכבשי'מבני'ש
 ד כז-לו יהוה'פראחדאי'לאחדכבשי'מבני'שנהשבעתהתמיד'ממנחתה'נסכ'יהם'לפרלאיל
 ד ל-ח החרישלהוקמו נדריה'ואסרהאשראסרהעלנפשה'קמו'וא'מבי'ש'שמעא'שה'נ
 ד ל-אג ו'ידברמשהאלהעםלאמרהחלצומאתכםאנשי'לצבאו'יה'ועלמדי'ן לתתנקמת
 ד ל-איג קראתםאלמחול'למחנה'יקצףמשהעלפקודיה'חילשריהאלפי'מושריהמאותה
 ד ל-אכט אשמ'לקוחהשבי'באדם'ובהמהאתה'ואלעזרהכה'ן וראשי'אבותהעדה'וחצי'אתת
 ד ל-אלח רששה'ושלשי'אלף'ומכס'ליהוה'שני'ושבעי'סוחמרי'משלשי'אלף'וחמשמאו
 ד ל-אנא שהו'אלעזרהכה'ן אתה'זה'במאתם'כל'ל'מעשה'יה'כל'זה'בהתרו'מהאשרה'ר'מו
 ד ל-בח העשו'אבתי'כמבשלת'אתם'מקדש'ברנע'לרא'ותאתה'ארץ'ועל'ועד'נחל'אשכול'לוי'
 ד ל-ביט אנ'נחל'אתם'מערב'ל'ירדן'וה'לאה'כי'באה'נחלתנו'אלי'נו'מעברה'ירדן'מזרחה'ו'
 ד ל-כט ונתתם'להם'את'ארץ'הג'ל'עד'לאחזה'ואם'לא'יעברו'חלו'וצי'אתכם'נאחז'ובתכם
 ד ל-כמב קנתו'את'בנות'יה'וקרא'לה'נ'ב'חבשמו'אלה'מסעי'בני'ישראל'אשר'יצאו'מארץ'מצר
 ד ל-גיד אל'ושו'י'חנו'ברפי'ד'מ'ול'אה'ה'שם'מיל'עם'לשתות'ו'יסעו'מרפי'ד'מו'י'חנו'במדב
 ד ל-גלח י'יהוה'י'מת'ש'בשנת'הארבעי'לצאת'בני'ישראל'מארץ'מצר'י'מב'חדשה'חמי'שי'ב
 ד ל-נג סבה'כי'לכס'נותת'את'ה'ארץ'לרשת'אתה'ו'התנחלת'אתה'ארץ'בג'ור'ל'משפחת'י'כסל
 ד ל-דז תאו'לכס'ה'רמה'ה'ה'רתת'או'לב'אחמת'ה'ו'ותו'צאתה'גבל'צדדה'ו'יצאה'גבל'זפ
 ד ל-כא הבני'י'מן'אלי'דדבן'כסלו'ן'ולמטה'בני'דן'נשי'אבקי'בן'יגלי'לבני'י'וסף'למטה'ב

110 עלעה, ביבי, התשפה, כיראתמפניהאש, פקדעוןאבות, גהנם

ישראל'בצאתם'מצר'י'מב'עברה'ירדן'בג'י'אמו'לבי'תפ'עור'בארץ'ס'ח'ן'מלך'האמרי'אשר'י'ושב'בשבו
 ואתארץ'עו'גמלך'הבש'שני'מלכי'האמרי'אשר'בעברה'ירדן'מזר'ח'ש'מ'ע'ר'ע'ר'א'ש'ר'ע'ל'ש'פ'ת'נ'ח'ל'א'ר'נ'ן'
 הערבה'תחת'אש'ד'ת'ה'פ'ס'ג'ה'ו'יקרא'משה'אל'כל'י'שראל'ואמר'אלה'ש'מע'י'י'שראל'אתה'ח'ק'י'ס'ו'אתה'מ'ש'פ'ט'י'נ'
 הוה'אלה'י'נו'כרת'עמנו'בר'ית'ב'ח'ר'ב'ל'את'א'ב'ת'י'נו'כרת'יהוה'אתה'ה'בר'ית'ה'זאת'כי'אתנו'ואנחנו'ואלה'פ'
 אנכי'עמד'בין'יהוה'ובין'י'כס'בעתה'הוא'אלה'ג'דל'כס'את'דברי'ה'וה'כ'י'ראתם'מפני'ה'אש'ולא'על'ית'ם'
 עבדי'ס'לא'יהי'לך'אלה'י'מ'א'ח'ר'י'מ'ע'ל'פ'ני'לא'ת'ע'ש'ה'ל'ך'פ'ס'ל'כ'ל'ת'מו'נה'א'ש'ר'ב'ש'מ'י'מ'מ'ע'ל'ו'א'ש'ר'ב'א'ר'ץ'
 י'יהוה'אלה'י'ך'אל'קנא'פקד'עו'אבות'על'בני'ס'ועל'שלשי'ס'ועל'רבעי'מלשנאי'ועשה'ס'ד'ל'אלפי'מלאו
 יהוה'את'אשר'יש'א'את'ש'מו'ל'ש'וא'ש'מו'ר'את'י'ו'מ'ה'ש'ב'ת'ל'ק'ד'ש'ו'כ'א'ש'ר'צ'ו'ך'יהוה'אלה'י'ך'ש'ש'תי'מי'ס'ת'ע'ב'ד'ו'
 למלאכה'אתה'ובנך'ובתך'ועבדך'ואמתך'ושורך'וחמרך'וכל'בהמתך'וגרך'אשר'בשעריך'למען'ינו'ח'ע'
 האלה'י'ך'מ'ש'מ'ב'י'ד'ח'ז'ק'ה'ו'ב'ר'ע'נט'ו'י'ה'ע'ל'כ'ן'צ'ו'ך'יהוה'אלה'י'ך'ל'ע'ש'ו'ת'את'י'ו'מ'ה'ש'ב'ת'כ'ב'ד'את'א'ב'י'ך'ו'או
 לך'על'ה'אדמה'אשר'יהוה'אלה'י'ך'נתן'לך'ל'את'ר'צ'ח'ו'ל'את'נ'א'ף'ו'ל'את'ג'נ'בו'ל'את'ע'נ'ה'ב'ר'ע'ך'ע'ד'ש'ו'או'ל'את'ח'נ'
 רו'וכל'אשר'ל'ר'ע'ך'אתה'דברי'ס'ה'אלה'דברי'הוה'אל'כל'קהל'כס'בה'ר'מת'ו'ה'א'ש'ה'ע'נ'ן'ו'ה'ע'ר'פ'ל'ק'ו'ל'ג'ד'ו'לו'
 אתה'קו'ל'מת'ו'ה'ח'ש'ך'ו'ה'ה'ר'ב'ע'ר'ב'א'ש'ו'ת'ק'ר'בו'ן'אלי'כ'ל'ר'א'ש'י'ש'ב'ט'י'כ'ס'ז'ק'נ'י'כ'ס'ו'ת'א'מ'רו'ה'ן'ה'ר'א'נ'ו'י'ו'
 מה'ז'ה'ר'א'י'נו'כי'ידבר'אלה'י'ס'אתה'אדם'וחי'ועתה'למה'נ'מו'ת'כי'ת'א'כ'ל'נו'ה'א'ש'ה'ג'ד'ל'ה'ז'את'א'ם'י'ס'פ'י'ם'
 רש'מ'ע'ק'ו'ל'אלה'י'ס'חי'י'מ'ד'ב'ר'מת'ו'ה'א'ש'כ'מ'נו'ו'י'חי'ק'ר'ב'אתה'ו'ש'מ'ע'את'כ'ל'א'ש'ר'י'א'מ'ר'י'הוה'אלה'י'נו'ו'
 עש'ינו'ו'י'ש'מ'ע'י'הוה'את'קו'ל'דברי'כס'בדבר'כס'אלי'ו'י'אמרי'הוה'אל'י'ש'מ'ע'תי'את'קו'ל'דברי'ה'ע'מ'ה'ז'ה'א'ע'

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בהכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הלא הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, ואת דוד

מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת